

V-

Ratitovec

78

**

Področje:	Škofjeloško in polhograjsko hribovje
Območje:	iz Bohinjske Bistrice na najvišji vrh vrh hribovja, ki razmejuje Selško Soro in Savo Bohinjko
Izhodišče:	Bohinjska Bistrica (512 m n.v.)
Karte:	Škofjeloško in Cerkljansko hribovje 1: 50 000; Julijske Alpe, vzhodni del 1: 50 000; Gorenjska 1:50 000; Atlas Slovenije 80,81,103
Dolžina (km):	39
Višinska razlika (m):	1130
Čas vožnje:	5:00
Nošenje kolesa:	25 min izjemno strmo navzgor po pešpoti z Vratc do Koče na Ratitovcu (130 višinskih metrov); mestoma pri spustu od koč na planino Pečana
Zahtevnost vzpona:	do odcepa ceste na Soriško planino na Štefanci V 3 - V 4; od tod do odcepa gozdne ceste na Konjskih ravneh V 4; do Vandrščevega kopišča V 2 z odseki V 3; od tod do parkirišča V 3 - V 4; prvi klanec po kolovozu nad parkiriščem V 6 z mestom V 7; od tod do planine Pečana V 5 - V 6; s planine na Vratca V 5 z mesti V 6
Zahtevnost spusta:	od koč na planino Pečana S 5 in S 6; od tod do parkirišča S 4 z mesti S 5; po Bitenjskem grabnu S 2
Zahtevnost skupaj:	V-
Značilnosti:	tura na najvišji vrh Bohinjskih in Škofjeloških gora, kije dosegljiv s kolesom, čeprav smo pri tem malo pogoljufali in ga zadnji del večinoma nesli.
Najnižja točka:	510 m n.v.
Najvišja točka:	1647 m n.v.
Višinski diagram:	

Ratitovec

OPIS

▲ Iz Bohinjske Bistrice (512 mn.v. ↑ [1]) se peljemo po asfaltni cesti v smeri proti Bohinjskemu sedlu in Rovtarice. V zmernem, razmeroma neenakomernem vzponu kolesarimo do naselja Nemški Rovt (668 m n. v. ↑ [2]). Od tod nadaljujemo nekoliko bolj strm vzpon (V 3 - V 4) do odcepa (855 m n.v. ↑ [3]) makadamske gozdne ceste na izravnavi, dobrih 200 m za izrazitim desnim ovinkom, ki pelje okoli hriba. Gremo naravnost (Desni odcep drži na Koblo.). Naprej se vozimo po ravnem, potem pa se položno vzpnemo do križišča (910 m n. v. → [4]), kjer zavijemo desno na asfaltno cesto

v smeri kažipota za Sorico in Tolmin. Od tod nadaljujemo bolj strm vzpon (V 4) do konca asfaltne ceste in začetka makadamske. Gremo mimo odcepa (1020 mn.v. ↑ [5]) gozdne ceste, ki zavije ostro levo. Še naprej se vzpenjamo in prikolesarimo do naslednjega odcepa (1100 m n. v. ← [6]; desno je še en odcep, ki se rahlo spušča.), kjer gremo ostro levo na gozdno cesto. Ta se po kratkem vzponu izravna. Naslednjih nekaj kilometrov se peljemo skozi izredno lep gozd večinoma po ravnem, vmes je nekaj kratkih, položnih klancev navzgor. Na križišču (1240 m n. v. → [7]) pri Vandrčevem kopišču zavijemo desno (Leva smer pelje v Bitenjski graben.). V srednje strmem vzponu prikolesarimo do naslednjega križišča (1340 m n. v. ← [8]), kjer zavijemo levo (Desni pricep je više ležeča cesta, ki pripelje izpod Bohinjskega sedla.). Po dobrih 500 metrih rahlega vzpona zavijemo na razcepu (1360 m n. v. → [9]) desno, v smeri oznake za Ratitovec (Odcep, ki gre naravnost, drži na Macesnovec). Po cesti, ki na večini kart ni vrisana, se položno vzpnemo do parkirišča (1380 mn.v. ↑ [10]). Po kolovozu nadaljujemo v izjemno strm klanec (V 6, tik pod vrhom mesto V 7), ki je v celoti prevozen le po suhi podlagi. Sledi kratka izravnava in naslednji, zelo težaven vzpon (V 6). Naprej je kolovoz manj strm, zato pa toliko bolj kamnit in zato zelo zahteven (V 5 – V 6). Pridemo do lese, ki jo preplezamo in odkolesarimo na planino Pečana (1472 m n.v. ↑ [11]). Nadaljujemo po pešpoti, ki pelje po robu velike travnate doline do razcepa. Naprej imamo dve možnosti.

▲ Po levi poti, ki je širša in gre po ravnem, se po nekaj kratkih, a zelo zahtevnih klancih (V 5 in V 6) pripeljemo na sedlo Vratca (1511 m n. v. → [11] a). Tu zavijemo desno na ozko, zelo strmo markirano pot, ki nas po robu sten (Kolo moramo ves čas nositi.) pripelje do Koče na Ratitovcu (1642 mn.v. ↑ [12]).

▲ Po desni poti, ki je sprva zelo kamnita in strma, potem pa postane položnejša in široka, nam kolesa ni treba nositi, ampak ga lahko potiskamo. Ta različica, po kateri prav tako pridemo do Koče na Ratitovcu, je manj strma in naporna kot vzpon z Vratc.

Spust poteka pri obeh variantah po isti poti.

▼ Če se odločimo za prvo možnost, gremo pri koči naravnost, se spustimo na sedelce in nadaljujemo desno po markirani poti, v smeri oznake za planino Pečana (S 5 in S 6, mestoma moramo sestopiti.).

Pri drugi možnosti se na planino Pečana spustimo po smeri vzpona. Od tod nadaljujemo po kolovozu do parkirišča in naprej po cesti do znanega razcepa (1360 m n. v. ← [9]). Tu zavijemo levo in kolesarimo po smeri vzpona do križišča (1240 m n. v. ↑ [7]), ki smo ga že prevozili. Gremo naravnost in naprej do naslednjega razcepa (1200 m n. v. ← [13]), kjer zavijemo levo (Desni odcep pelje na Macesnovec). Peljemo se navzdol mimo Ribčeve planine (1110 m n. v.), odcepa (1090 mn.v. ↑ [14]), ki gre desno pod Konfinov vrh ter naprej po Bitenjskem grabnu do stika (920 m n. v. ← [15]) z asfaltno cesto Rovtarica – Bohinjska Bistrica. Tu zavijemo levo, kolesarimo naprej do znanega odcepa za Sorico (910 m n.v. ↑ [4]) in nadaljujemo po smeri vzpona nazaj – v Bohinjsko Bistrico.

KOMENTAR

Ratitovec je vrh, ki meje že dolgo mikal, a sem vzpon nanj prelagal iz meseca v mesec.

Vedno sem našel kako drugo, bolj priročno in v kolesarskem smislu bolj obetajočo turo. Šele ko mi je znanec povedal, da bi se na Vratca skoraj zagotovo dalo pripeljati, sem se le odločil. V resnici je razen zadnjih 130 višinskih metrov vzpon v celoti prevozen. Tistih 20 minut, ko moramo peš, pa tudi ni tako groznih, da bi se odpovedali osvojitvi tako znane in privlačne gore.

Prečjenja po grebenu na Soriško planino ne priporočam. Ta pot je namreč tako kamnita, da se tudi po ravnem ne moremo peljati. Sam sem poizkusil, a sem se po uri hoje naveličal in se s planine Zg. Jirn, tik za Kačjim robom, po pastirski poti in vlakah odpeljal navzdol na cesto, ki se nadaljuje v Bi-tenjski graben.

SEZNAM KOLESARSKIH SERVISOV

Bled, VM Šport, Ljubljanska 20, tel. 064 741203

Škofja Loka, Velo šport Modic, Kidričeva 26, tel. 064 634 805

